

Moira luistert aandachtig naar papa Pimm die voorleest uit zijn prentenboek Rosita.

foto Kees Martens

Adoptieboekje zonder beestenboel

Eindhovenaar heeft prentenboek over adoptie geschreven.

door **Kim van Vlerken**

EINDHOVEN - Adoptie is een onderwerp dat lastig uit te leggen is aan kleine kinderen. Er zijn wel een paar prentenboeken over adoptie, maar die trekken vrijwel allemaal de vergelijking met de dierenwereld. Een kangoeroe die een lammetje adopteert of een konijn een kuikentje. Vrijwel nooit staat een kind centraal.

Daar liep Pimm van Hest (33) uit Eindhoven tegenaan toen hij met zijn partner Eduard Meijer (34) een kindje wilde adopteren. Daarom schreef Van Hest zelf het prentenboek Rosita. Aanstaande zater-

dag presenteert hij om 15.00 uur zijn boek in kinderboekwinkel 'De Boekenberg' in Eindhoven.

Het meisje Rosita, de hoofdperson in het boek, wordt geconfronteerd met het feit dat ze geadopteerd is en stelt vragen waarop haar vader en moeder antwoord geven. „Het prentenboek dient als inleidend gesprek op de eerste vragen. Het zijn vaak niet de geadopteerde kinderen zelf die met de eerste vragen komen, maar hun leeftijdgenootjes”, aldus de Eindhovense auteur.

Van Hest worstelde het meest met het gedeelte waarin de ouders vertellen waarom Rosita is afgestaan. „Eén specifieke reden is er namelijk niet. Iedere reden is legitiem voor de ouders, maar niet voor het kindje. Ik denk dat de waarheid is

dat iedere ouder van zijn kind blijft houden, ook al sta je het af. Het boek geeft ook geen antwoord op persoonlijke situaties, maar vertelt juist een algemeen verhaal. Ik wil zoveel mogelijk ouders en kinderen bereiken en dan is de meest

‘Onze dochter Moira is niet ons bezit, wij mogen voor haar zorgen’

universele adoptiesituatie toch dat een blanke man en vrouw een donker kindje adopteren. Ik heb het verhaal ook bewust niet vanuit onze situatie geschreven. Die is zo specifiek, er zijn namelijk weinig homoparen die een kindje adopteren. Daarbij denk ik ook

niet dat er veel verschil is in opvoeding tussen hetero's en homo's.”

Het boek van Van Hest heeft een positieve insteek. „Het verdriet is ook belangrijk, maar toch is houden van de basis. Ik ben er van overtuigd dat ook de ouders van ons dochtertje Moira (2,5) vaak aan haar denken. Wij zijn niet exclusief haar ouders. Wij mogen voor haar zorgen, ze is niet ons bezit. Ik zou het zelfs mooi vinden als ze op een gegeven moment op zoek zou gaan naar haar biologische ouders.” Van Hest werkte al aan het boek voordat Moira er was. „Toen we twee jaar geleden gebeld werden dat er een meisje voor ons was, dacht iedereen dat we haar Rosita zouden noemen. Het werd Moira, dat betekent in het Grieks godin van het lot.”